

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízдила a soudců Mgr. et Bc. et Ing. Radovana Havelce, JUDr. Brigity Chrastilové, JUDr. Milady Tomkové a JUDr. Ludmily Valentové v právní věci **žalobce: M. A.**, zastoupen JUDr. Irenou Strakovou, advokátkou, se sídlem Žitná 45, Praha 1, proti **žalovanému: Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 6. 2004, č. j. OAM - 2154/VL - 10 - 08 - 2004, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 29. 5. 2006, č. j. 24 Az 449/2004 - 42,

takto:

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Stěžovatel brojí včasnou kasační stížností proti shora označenému rozsudku krajského soudu, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného, jímž mu nebyl udělen azyl podle ustanovení § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění účinném ke dni rozhodování žalovaného (dále jen „zákon o azylu“) a nebyly na něj vztaženy ani překážky vycestování podle ustanovení § 91 téhož zákona.

Stěžovatel namítá, že skutková podstata, z níž správní orgán v napadeném rozhodnutí vycházel, nemá oporu ve spisech a je s nimi v rozporu, a že považuje rozhodnutí krajského soudu za nesrozumitelné pro nedostatek důvodů. Konkrétně uvádí, že soud ze správního spisu zjistil, že stěžovatel opustil zemi původu společně s matkou, protože jeho matka měla problémy kvůli svému bratrovi, který se zapletl s kriminálními strukturami. Stěžovatel pak měl sám v zemi původu problémy, protože neuměl kyrgyzsky. Stěžovatel namítá, že soud pouze konstatoval důkazní prostředky obsažené ve správním spise, aniž je jakkoliv hodnotil. Stěžovatel namítá, že jak soud, tak žalovaný pominul při hodnocení zpráv o situaci v zemi původu skutečnost, že se země původu ocitá na pokraji občanské války. Nadto stěžovatel uvádí, že jeho otec je kalmycké národnosti, představuje tedy příslušníka národnostní skupiny, jejíž jazyk téměř zanikl a jež je vystavena diskriminačnímu zacházení. Stěžovatel se domnívá, že jeho život a zdraví je v zemi původu ohroženo a jeho návrat do vlasti by fakticky znamenal vydání do státu, kde se nedodrží lidská práva.

Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval otázkou přípustnosti kasační stížnost. Kasační stížnost podal účastník řízení, z něhož napadené rozhodnutí krajského soudu vzešlo (§ 102 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, dále jen „s. ř. s.“), byla podána včas (§ 106 odst. 2 s. ř. s.). Stěžovatel v ní uplatňuje důvody, jež Nejvyšší správní soud subsumoval pod důvody ve smyslu ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) a b) s. ř. s. Kasační stížnost je tedy přípustná.

Po konstatování přípustnosti kasační stížnosti se Nejvyšší správní soud ve smyslu ustanovení § 104a s. ř. s. dále zabýval otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Pokud by tomu tak nebylo, musela by být podle citovaného ustanovení odmítnuta jako nepřijatelná. Zákonný pojem „přesah vlastních zájmů stěžovatele“, který je podmínkou přijatelnosti kasační stížnosti, představuje typický neurčitý právní pojem, jehož výklad provedl Nejvyšší správní soud již ve svém usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39. O přijatelnou kasační stížnost se podle tohoto usnesení může jednat v následujících typových případech:

- 1) Kasační stížnost se dotýká *právních otázek, které dosud nebyly vůbec či nebyly plně řešeny judikaturou Nejvyššího správního soudu.*
- 2) Kasační stížnost se týká *právních otázek, které jsou dosavadní judikaturou řešeny rozdílně.* Rozdílnost v judikatuře přitom může vyvstat na úrovni krajských soudů i v rámci Nejvyššího správního soudu.
- 3) Kasační stížnost bude přijatelná pro potřebu učinit *judikatorní odklon*, tj. Nejvyšší správní soud ve výjimečných a odůvodněných případech sezná, že je namístě změnit výklad určité právní otázky, řešené dosud správními soudy jednotně.
- 4) Další případ přijatelnosti kasační stížnosti bude dán tehdy, pokud by bylo v napadeném rozhodnutí krajského soudu shledáno *zásadní pochybení, které mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele.*

O zásadní právní pochybení se v konkrétním případě může jednat především tehdy, pokud:

- a) Krajský soud ve svém rozhodnutí *nerespektoval ustálenou a jasnou soudní judikaturu* a nelze navíc vyloučit, že k tomuto nerespektování nebude docházet i v budoucnu.
- b) Krajský soud *v jednotlivém případě hrubě pochybil* při výkladu hmotného či procesního práva.

Po posouzení předložené kasační stížnosti z hlediska výše naznačených kritérií Nejvyšší správní soud konstatuje, že stěžovatel v podstatě argumentuje kasačními důvody zakotvenými v ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) a b) s. ř. s. a namítá, že rozsudek krajského soudu jednak trpí nezákonností z důvodu nesprávného posouzení právní otázky (aplikace ustanovení § 12 zákona o azylu na jeho případ, tedy na případ opuštění země původu z obav před obtěžováním ze strany kriminálních skupin a diskriminace z důvodů příslušnosti k národnostní menšině), jednak nesprávný z toho důvodu, že nepostihl vadu řízení spočívající v tom, že správní orgán při svém rozhodnutí vyšel z neúplně zjištěného skutkového stavu. Pokud jde o námitku první, Nejvyšší správní soud konstatuje, že ke stěžovatelově tvrzení, že náleží ke kalmycké národnostní menšině, nemohl přihlídnout, neboť jde o skutkové tvrzení, jež stěžovatel uplatnil až po vydání napadeného rozhodnutí krajského soudu (§ 109

odst. 4 s. ř. s.). K námitce směřující k právní otázce azylové relevance snahy vyhnout se obtěžování kriminálními skupinami, které není stát původu schopen eliminovat, Nejvyšší správní soud konstatuje, že se této otázce věnoval již ve své předchozí judikatuře, a to ve skutkově obdobných případech, jako je stěžovatelův - za všechny buďtež jmenovány především rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 8. 2003, č. j. 4 Azs 5/2003 - 51, ze dne 18. 12. 2003, č. j. 4 Azs 38/2003 - 36, ze dne 18. 12. 2003, č. j. 6 Azs 45/2003 - 49, či ze dne 10. 3. 2004, č. j. 3 Azs 22/2004 - 48 (www.nssoud.cz), které konstatovaly, že skutečnost, že žadatel o azyl má v zemi původu obavy před vyhrožováním ze strany soukromé osoby, není bez dalšího důvodem pro udělení azylu podle ustanovení § 12 zákona o azylu, pokud problémy se soukromými osobami nebyly zapříčiněny důvody pro azylové řízení významnými, tedy pronásledováním z důvodu rasy, národnosti, náboženství, příslušnosti k určité sociální skupině či pro zastávané politické názory. Pokud jde o potíže stěžovatele vyplývající z jeho neznalosti kyrgyzského jazyka, lze odkázat na tutéž judikaturu per analogiam.

Co se týče rozsahu zjišťování skutkového stavu a okolností azylově relevantních správním orgánem, Nejvyšší správní soud odkazuje rovněž již na svou ustálenou judikaturu (srov. především rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 12. 2003, č. j. 5 Azs 22/2003 - 41, www.nssoud.cz).

Ustálená a vnitřně jednotná judikatura Nejvyššího správního soudu poskytuje tedy dostatečnou odpověď na námitky podávané v kasační stížnosti a krajský soud se prima facie v napadeném rozsudku neodchyluje od výkladu předmětných ustanovení podaného v citovaných rozhodnutích. Nejvyšší správní soud neshledal ani žádný jiný z výše vymezených důvodů pro přijetí kasační stížnosti k věcnému projednání. Za těchto okolností Nejvyšší správní soud konstatuje, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Shledal ji proto ve smyslu ustanovení § 104a s. ř. s. nepřijatelnou a odmítl ji.

O nákladech řízení rozhodl soud podle ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byl návrh odmítnut.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. března 2007

JUDr. Bohuslav Hnízdl
předseda senátu